

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ

- Η ενεργητική μετοχή (Ενεστώτα) τελειώνει σε -οντας (π.χ. παίζοντας) ή -ώντας (π.χ. αγαπώντας). Αυτή δείχνει τον τρόπο που εκδηλώνεται η ενέργεια του ρήματος και είναι άκλιτη.
- Υπάρχει όμως και η παθητική μετοχή (Παρακειμένου), που φανερώνει ότι η ενέργεια του ρήματος έχει επηρεάσει το υποκείμενο σε παρελθόντα χρόνο και είναι κλιτή με τρία γένη και δύο αριθμούς. Κλίνονται δε, όπως και τα ανάλογα επίθετα αφού και πολλές φορές χρησιμοποιούνται και σαν επίθετα (π.χ. δυστυχισμένος αντί δυστυχής).
- Η μετοχή παθητικού παρακειμένου έχει διάφορες καταλήξεις. Οι πιο συχνές όμως είναι σε -μένος και -μμένος. Με 2 (μ) σχηματίζουν τη μετοχή του παθητικού παρακειμένου τα ρήματα της α' συζυγίας με χαρακτήρα π, β, φ, πτ, φτ: π. χ. βιάφω - βαμμένος, σκάβω - σκαμμένος, βλάπτω - βλαμμένος

Εδώ πρέπει να προσέξουμε κάτι: η μετοχή αγαπημένος γράφεται με ένα (μ) παρόλο που το ρήμα αγαπώ έχει χαρακτήρα (π), όμως αυτό το ρήμα(αγαπώ) είναι β συζυγίας και όχι α'.

- Καταλήξεις μετοχών παθητικού παρακειμένου μπορούν να τελειώνουν ακόμα και σε:
 - εμένος (δουλεμένος)
 - ημένος (πουλημένος)
 - ισμένος (φοβισμένος)
 - σμένος (κλεισμένος)
 - ωμένος (πιωμένος)κλπ

Πώς θα σχηματιστεί η μετοχή παθητικού παρακειμένου των ρημάτων κόβω, καλύπτω, ανάβω, θυμώνω, χτυπώ; Γιατί;